

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117218388
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5117218388.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: Slovenská republika, v jej mene koná Bytová agentúra rezortu ministerstva obrany, so sídlom Pri Šajbách 12, Bratislava, IČO: 34 000 666, právne zastúpený: Mgr. Tomáš Szabo, advokát s miestom výkonu činnosti U. XX, S., proti žalovaným: v 1/ rade W. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/XX, H. a v 2/ rade K. I., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/XX, H., žalovaní 1/ a 2/ právne zastúpení spoločnosťou ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVÁ, s. r. o., so sídlom Vojtecha Spanyola 1726/13, Žilina, IČO: 47 245 841, o zaplatenie sumy 363,49 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 6C/41/2017-74 zo dňa 26.10.2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/, 2/ **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil. Žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie súdu sa opiera o ustanovenia § 163 ods. 1, 2 CSP. Uznesením č. k. 6C/41/2017-69 zo dňa 20.04.2018 súd na základe zhodného návrhu strán sporu na prerušenie konania prerušil konanie v zmysle ustanovenia § 163 ods. 1 CSP. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.04.2018. Nakoľko žiadna zo strán sporu nepodala do 6 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia návrh na pokračovanie v konaní, súd konanie v celom rozsahu zastavil. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP. Nakoľko dôvodom zastavenia konania bola tá skutočnosť, že žiadna zo strán sporu nepodala v zákonnej lehote návrh na pokračovanie prerušeného konania (pričom toto právo prináležalo oboj stranám sporu) a taktiež, keďže konanie bolo prerušené na základe zhodného návrhu oboch strán sporu, súd konštatuje, že oboj stranám sporu možno rovnako pričítať zavinenie na zastavení konania.

3. Voči citovanému uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, ktoré odôvodňuje ustanovením § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ CSP. Poukazuje na to, že podaním zo dňa 17.04.2018 navrhol prerušenie konania z dôvodu, že žalobu v súdnej veci podával z dôvodu právnej istoty, pričom však nárok uplatňovaný voči žalovaným v tomto súdnom konaní je súčasťou žaloby v súdnom konaní č. k. 13C/160/2016. Takýto postup žalobca zvolil po poučení zákonného sudcu v súdnom konaní 13C/160/2016 a následne po poučení zákonným sudcom v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod č. k. 11C/23/2017. Uvedený postup žalobca aplikoval aj voči ďalším vlastníkom bytov a nebytových priestorov, kde konajúci súd jednotlivé konania prerušil, a to až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej Okresným

súdom Zvolen pod sp. zn. 13C/160/2016. Identicky rozhodol aj Okresný súd Žilina v súdnom konaní č. k. 42C/52/2017. Z uvedených dôvodov má žalobca za to, že okresný súd prerušením súdneho konania na základe zhodného návrhu účastníkov konania (a to i napriek tomu, že žalovaný na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 20.04.2018, uviedol, že má za to, že by bolo možno vhodné vyčkat' na právoplatnosť rozhodnutia Okresného súdu Zvolen v predmetnej veci) a následne vydaním uznesenia o zastavení konania zo dňa 26.10.2018 nadobudlo predmetné konanie vadu, ktoré má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom prvostupňový súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia. Zároveň mal konajúci súd po verejnom vyhlásení uznesenia vyhotoviť a doručiť účastníkovi konania písomné vyhotovenie uznesenia, nakoľko toto uznesenie je potrebné pre vedenie konania. Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a súdne konanie prerušil do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na OS Zvolen pod sp. zn. 13C/160/2016.

4. Žalovaní 1/, 2/ sa k odvolaniu nevyjadrili.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal napadnuté uznesenie na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP.

6. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil správny právny záver. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého uznesenia, na ktoré v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

7. Odvolanie žalobcu nepovažuje za dôvodné.

8. V zmysle ustanovenia § 163 ods. 1 CSP, ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na 3 mesiace.

9. V zmysle ustanovenia § 163 ods. 2 CSP, ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

10. V zmysle ustanovenia § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktoré môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie poďnet.

11. Hoci ustanovenia § 163 a § 164 CSP obidve upravujú prerušenie konania, ide však o odlišné právne inštitúty s rôznymi právnymi následkami.

12. Pokiaľ ide o prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 164 CSP, ide o tzv. fakultatívne prerušenie konania, ku ktorému môže dôjsť na návrh strany sporu alebo aj bez návrhu, dôvodom je pritom riešenie prejudiciálnej otázky. Možno žalobcovi prisvedčiť, že podal návrh na prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 164 CSP a o tomto jeho návrhu v konaní nebolo rozhodnuté.

13. Pokiaľ ide o prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 163 CSP, ide o obligatórne prerušenie konania, ku ktorému dôjde vtedy, ak strany sporu zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania. Ide vlastne o spočívanie konania, ktoré spočíva najmenej tri mesiace. Toto spočívajúce konanie sa môže obnoviť na návrh sporovej strany, ktorý však musí podať v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Ak takýto návrh nepodá ani jedna zo sporových strán, súd konanie ex offa zastaví.

14. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.04.2018, ako aj zo zvukového záznamu, ktorý je súčasťou elektronického súdneho spisu, odvolací súd zistil, že v rámci prípravy pojednávania v rámci predbežného právneho posúdenia zákonný sudca žalobcovi oznámil, že na základe štúdia spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 13C/160/2016 dospel k záveru, že nie je potrebné konanie prerušiť (hoci o návrhu na prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 164 CSP nerozhodol). Zároveň zákonný sudca poučil strany o možnosti súhlasného návrhu na prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 163 CSP, keď stranám oznámil aj účinky tohto zákonného postupu. Nato obidve strany sporu ako žalobca, tak aj žalovaní 1/

a 2/ prostredníctvom svojich právnych zástupcov súhlasili s prerušením konania v zmysle ustanovenia § 163 CSP. Následne sudca prítomným stranám (prostredníctvom svojich právnych zástupcov) vyhlásil uznesenie o prerušení konania. Bezprostredne po vyhlásení uznesenia zákonný sudca toto uznesenie odôvodnil tak, že došlo k prerušeniu konania v zmysle ustanovenia § 163 ods. 1 CSP. Zároveň poskytol sporovým stranám poučenie v zmysle ustanovenia § 163 CSP, že v konaní možno pokračovať na návrh ktorejkoľvek strany s tým, že ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

15. Obidvom stranám sporu tak muselo byť jasné, z akého zákonného dôvodu došlo k prerušeniu konania a zároveň aj skutočnosť, že pre pokračovanie v konaní je potrebný návrh ktorejkoľvek sporovej strany, v opačnom prípade, ak nebude podaný v zákonnej lehote, súd konanie zastaví.

16. Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie bolo vyhlásené a zároveň aj odôvodnené v prítomnosti oboch sporových strán a odvolanie proti uvedenému procesnému rozhodnutiu nie je prípustné, nebolo potrebné toto uznesenie písomne vyhotoviť (§ 235 ods. 2 CSP). Nemožno sa stotožniť s odvolacou námietkou žalobcu, ktorú bližšie nezdôvodnil, že by vyhotovenie tohto uznesenia bolo pre toto konanie potrebné, keďže stranám sa v ňom neukladala žiadna povinnosť, ani proti nemu nebolo prípustné odvolanie.

17. Vyhlásením a nadobudnutím právoplatnosti tohto uznesenia dňom 20.04.2018 konanie spočívalo, pričom každá zo sporových strán mohla podať návrh na pokračovanie v konaní do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia. Takýto návrh ani jedna zo sporových strán nepodala, preto súd prvej inštancie nemal inú zákonnú možnosť, ako konanie ex offo zastaviť.

18. Prerušením konania v súlade s ustanovením § 163 ods. 1 CSP, konanie spočívalo a súd preto v tomto štádiu konania už nemohol rozhodovať o návrhu žalobcu na prerušenie konania v súlade s ustanovením § 164 CSP. Povinnosť rozhodnúť o tomto návrhu by mal súd až v prípade pokračovania v konaní, ku ktorému mohlo dôjsť na návrh ktorejkoľvek sporovej strany, t. j. aj žalobcu.

19. Odvolací súd konštatuje, že postup súdu prvej inštancie bol vecne správny v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami zákona. Naopak, je to žalobca, ktorý napriek tomu, že je právne zastúpený, sa v dôsledku nedostatočnej bdelosti zbavil možnosti vedenia sporu.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie, vrátane výroku o trovách konania, ktorý taktiež vykazuje vecnú správnosť, potvrdil.

21. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ustanovenie § 396 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Úspešnými účastníkmi odvolacieho konania boli žalovaní v 1/ a v 2/ rade, ktorým vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)